

**Orat. XXXI.* cendum, nobiscum expendamus. *Athenienses*, inquit *LTSIAS*, **iudicabant*, *fre-*
quae est in nuorum quidem virorum esse, *vibentes inimicos sibi* vero dissidentium esse,
laudem bello in mortuorum corporibus suam magnanimitatem declarare belle. Damnant
caesorum, ergo eos, qui hoc crimen admittebant, non tam, quod injustum putarent, odii
dum Corin- sui siue erga viventes, siue erga mortuos dare significationem, quam quod nul-
thiis auxi- lam afferret gloriam, pugnare cum mortuis. Sic & *PLATO*: * *Annon illiberale*
tium Atheni- quiddam, cogitationisque auaræ, muliebris, ac bilis esse videtur, cadaver exspoliare,
enses ferunt. hostemque putare mortui corpus, cum aduersarius ipse, euolauit, eo, quod pugnabat,
p. 493. relicto? Quam vero ultimo loco affert rationem *PLVTARCHVS*, optima qui-
** lib. V. de Re-* dem esse videtur: maledicendum non esse ideo mortuis, quod ciuile videatur o-
publ. p. 862. dii tollere aeternitatem. Rursus tamen & hic error vulgi, latere videtur, ac si

***in Aiace*
Flagell. 6. 366. (mortuum) sed diuinas leges violas: neque iustum est mortuum lacerare virum prae-
stantem, ne si quidem ei infensus sis.

§. X. Nec praetermittenda nobis sunt, quae de amicorum officiis praecipit
CHILON: Promptius, inquit, ad aduersos casus amicorum, quam ad secundos suc-
cessus accurrendum. Certe in aduersis rectius explorari amici animum, quam
in rebus secundis, quiuis per se perspicit, omniumque etiam in ore po-
situm est. Ast an iudex amicitiae quoque habere rationem queat, siue an dentur
casus pro amico? vt vocari solent, jam olim disputatum fuit. De *CHILONE* haec
refert *DIOGENES*: aiunt, illum, cum iam esset vetulus, dixisse aliquan-
do, sibi non esse conscium in tota vita praeter rationem quidquam egisse, vna tamen
re se modice moueri, quod cum semel illi inter amicos iudicandum esset, neque con-
tra ius aliquid agere vellet, persuaserit amico, a se provocaret, & sic nimirum &
trumque, legem & amicum seruaret. Putauit namque nulla amicitiae habita ra-
tione, juxta legis praesciptū sententiam sibi fuisse ferendam: quod dum inter-
misit, tale quid se commississe sibi visus est, cuius postea merito eum poenitentia
subiret. Atque id quidem est, quod *CICERO* * docet: At neque contra rempu-
blicam, neque contra iniurandum ac fidem, amici sui causa vir bonus faciet, ne se
iudex quidem erit de ipso amico. Ponit enim personam amici, cum induit iudicis.

**de Officiis*
lib. III. Cap.
XV. add. Ra-
chelius ad h. l.
p. 457.

§. XI. Instituti nostri ratio postulat, vt cetera *CHILONIS* effata, vel tribus
saltem attingamus verbis. De sermonis usu haec prolocutus est: *Lingua semper*
quidem, sed in conuiuio praesertim continenda. Linguam mente celeriore esse,
non permittendum. De ciuium officiis ita docet: *obtemperandum legibus.*
Quietem adamandam. De eorum, qui in statu oeconomico viuunt, officiis, hoc
eius monitum extat: *discendum domui suae rite praeesse. Vxorem apparatu mo-*
dico ducendam. Ad decorum haec pertinent: *In via non festinandum.*
Inter loquendum non agitandam manum: esse enim haecordium. Ex decoro autem
cum animi characteres haud raro capiantur, *CHILON* porro docuit, ex diuitia-
rum administratione quam rectissime cuiusque animum atque mores cognosci:

Lapideis, inquit, cotibus aurum examinari, auro autem bonorum, malorumque
hominum mentem cuiusmodi sit, comprehari.